

Stäm upp, klinga!

Rörande den sociala differentieringen

Passar väl till violin

Moderato ♩=60

J-O Woxlin

F C F F/C B $\flat$ C ^{7} F C F/C C ^{7} F F B $\flat$

Stäm upp, klin- ga! Öpp- na krås upp bringa dan- sant skön- sång in - för fol- ket här! Hon sig glät - tigt svin- gar till bas - fi ol med
Til - lägg gig - an! Märk, nu dan- sar pi gan bland per - uk - er, spet- sar och ge- vär!

8 C ^{7} F F C F F/C B $\flat$ C ^{7} F C F/C C ^{7} F C ^{7} F C ^{7}

kap - ri - ol, och för-är- ar oss en in- ter mez- zo, när som flick- an fal- ler och blir blå. Så gru- vligt det kan gå, när

16 C ^{7} F F B $\flat$ C ^{7} F F C F/A B $\flat$ F/C C ^{7} F *tr*

dan- sen för- sig- gå! Höj då gla - set, jän - tan min, och dränk de al la sor- ger som må tyn- ga ned ditt sinn.

Stäm upp, klinga!
Öppna krås, uppbringa
dansant skönsång inför folket här!
Tilllägg gigan!
Märk, nu dansar pigan
bland peruker, spetsar och gevär!
Hon sig glättigt svingar till
basfiol med kapriol,
och förärar
oss en intermezzo,
när som flickan faller och blir blå.
Så gruvligt det kan gå,
när dansen försiggå!
Höj då glaset, jäntan min,
och dränk de alla sorger som må tynga ned ditt sinn!

Eljest pläga'
pigana oss undfägna
arrak, viner, brännvin också mjöd.
Syster husa,
håll då med att krusa;
aldrig skall ni leva i överflöd.
Drick upp vinet, fort min vän,
Bädda sedan eder säng.
Lämna huset,
likaledes kruset,
och sona för ett tjänstefel - jovisst!
Nu har du harmligt mist,
din inkomst och hemvist!
Höj då glaset, jäntan min,
och dränk de alla sorger som må tynga ned ditt sinn.

Ack, patronen,
kalla hit dragoner,
kanoner, horder av grenadjärer.
Sinat dricka,
vällar gråt, min flicka.
Var är pigana och hennes tjänster?
Utslängd på bron, utan pardon;
huvudstupa kullra' hon.
Hur skull' jag så'n
verkan bebåda?
Fram med stråken, stryk på kåda!
Nu äro vi i våda!
Vi mera vin erfordra!
I ängsligt mollfiol'n ger dån;
i fästet skälver ljudet liksom neder vid bersån.

I lövevalvet
brakade skalvet;
därvid sutto pigana hulkandes.
- Fan tag edert
korpulenta ister,
därjämte edert hov och allt som brister!
Förpläga oss på nytt, min nymf;
förgät min tidigare skymf!
Öppna krusen,
elda åter rusen.
Förmår hon dricka? Oui, monsieur, gutår!
Sällhet, vällust rår;
Utmärkt alla mår!
Håll upp vinet, bliv burdus!
Stämning åter ljuden utav pigana i vårt hus.